

MARIJA GROŠELJEVA:

ČEBELICA BRENČELICA

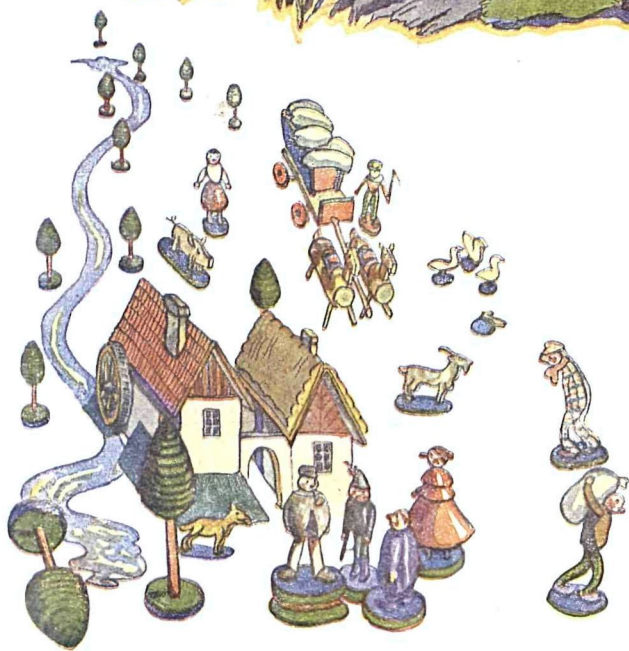

ZALOŽILA
TISKOVNA ZADRUGA V LJUBLJANI

[1926]

II
43310

Otroško kolo

Ringa, ringa raja,
psiček jezno laja,
kolo, kolo se vrtil,
brez voza in brez osi.

Nikdar se ne stare,
v kolu smo na pare,
kdor odveč je, ta lovi
in kolo - se razleti.

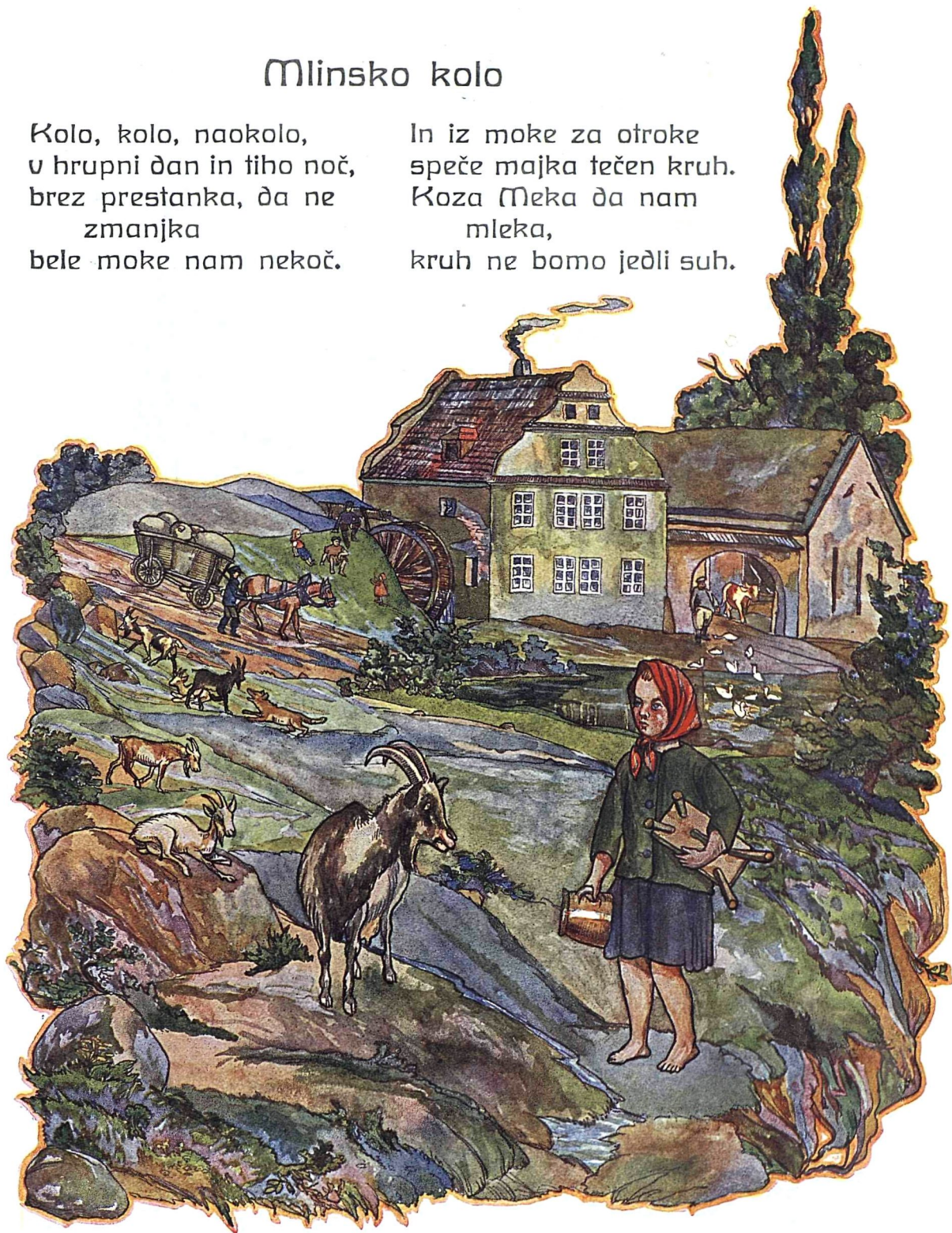

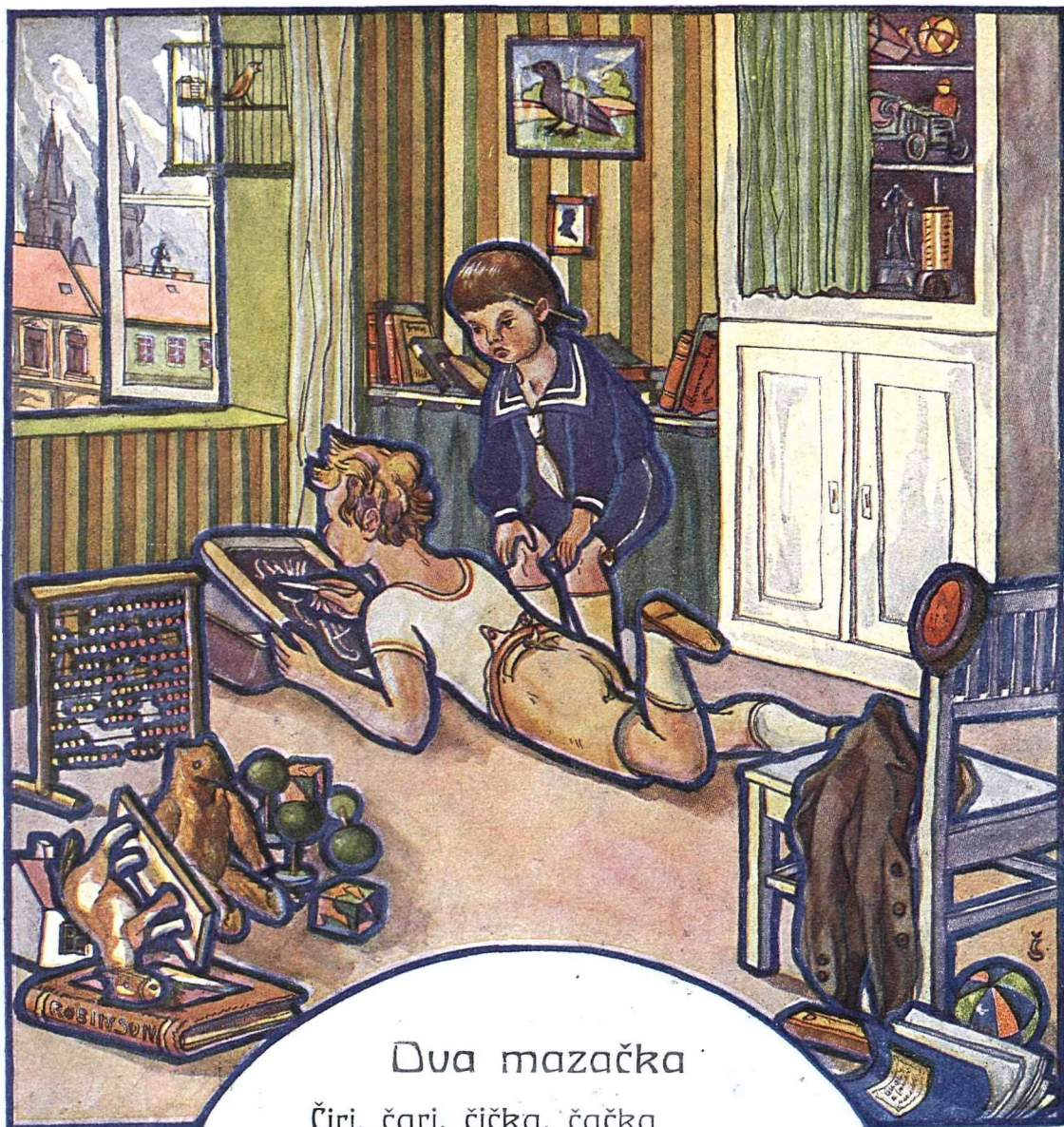
93020104

Mlinsko kolo

Kolo, kolo, naokolo,
v hrupni dan in tiho noč,
brez prestanka, da ne
zmanjka
bele moke nam nekoč.

In iz moke za otroke
speče majka tečen kruh.
Koza Meka da nam
mleka,
kruh ne bomo jedli suh.

Dva mazačka

Čiri, čari, čička, čačka
 glejte, glejte, dva mazačka,
 neumita grda brata,
 ki po tablici čečkata.
 U kleti žurgoli kanarček:
 „Viđva sta mi čeden parček.
 Čiri, trili, čičke-čačke,
 glejta vajine igračke.
 lhaha stoji na glavi,
 mršav je medvedek rjavi.
 Čiri-trili, čička-čačka,
 čuvajta se mi papačka:
 kvišku srajčko, doli hlačke,
 pa nabriše čičke, čačke“.

Lenčka in rački

Racman pravi: „Draga Lenčka,
kje je steza do studenčka?
Guga, gaga, viga, vaga,
lepo, pravo, s trupom glavo,
pa zašli sva s prave poti,
trudni, žejni sva siroti.“

Lenčka pravi: „Rački mladi,
le za mano po livadi.
Guga, gaga, viga, vaga,
levo, pravo v bistro Savo.
Tam bom vrček napolnila
in nožici si umila.“

Izbirčne mačice

Nadkina Laskačica,
najstarejša mačica,
povabila je sosede:
male Prede,
Sladkosnede
in pajdaše
na pol sklede
mlečne kaše.

Pa so noseke vihale,
jezno v kašo pihale,
zmrdovala se, brez šale,
križem, kražem godrnjale:
„Jaz ne maram kaše urele“.
„U njej premalo je zabele“.
„Kaša je premalo sladka,

naj poje jo sama Nadka.“
Skratka:
repek so zavihale
in so jo popihale.
Pa prišle so z vrtna hiške
drobne miške,
grahaste in bele piške.

Kašo vso so polizale,
kašo vso so pozobale.
Ko so mucke se skesale
in se v kuhinjo urnile,
prazno skledo so dobile.
Škodoželjno laja Renček,
Nadka strže jim korenček.

Medvedja

Medved vabil je živalce
da jih pozabava malce.
S polja priskakljajo zajčki,
v lepi, mehki, rjavi srajčki.
Miški Repka, Hitrotačka
in navihana Škrbljačka.
Švrk — so smuknile k zabavi,
kar po listju in po travi.
Gospod Skok, gospica Rega,
pravkar mahata od brega.
Sraka, gospodična Kraka,
dolgoropa, tenkokraka,
počastila je zabavo,
steza že zvedavo glavo.
In prišla sta iz brloga,
dva lisjaka Hitronoga.

Slinovec, gospod Zamuda.
vleče hišo, ta je huda.
Sove: Rega, Modrijanka,
našopirjena Perjanka,

zapustile so dupline
temne grajske razvaline
in počenile na veje.
Zajček takt medvedu šteje.

Ueverica Šviga — Švaga
z lepim repom mu pomaga.

Pa zapleše kosmatinec
desno, levo, kot vrtinec!

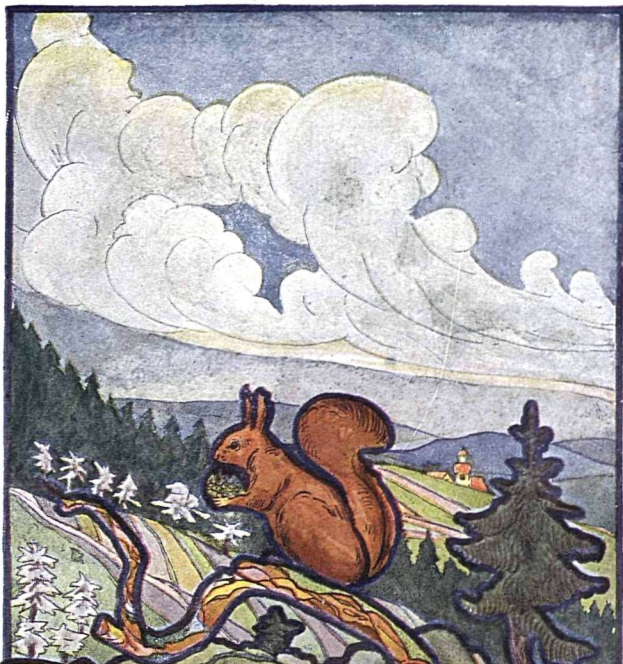
Pleše polko, šimi, javo,
đuiga kračke, stresa glavo;
zvine si, neroda, šapo
in telebne v bližnjo grapo.

„Joj“, zaplače siromače,
„avbe, avbe, moje krače!“

Vse kriči, ga zasmehuje,
miši cvilijo najhuje.

Nihče noče mu pomoči.
Skok od smeha se razpoči.

Sraki kljunček se razkolje,
zajci odbeže na polje,

in lisjaki v svoje rove,
zaskovikajo vse sove.
Polžek pravi: „Le počasi“,
in jo krene proti vasi.

Ueverica v smreko šine,
pomiluje ga z višine.
„Oj sirotek, dragi srček“
in mu vrže storž na smrček.

Čebelica brenčelica

Ko zjutraj dan pozvanja,
hitim, hitim iz panja
in pojem si veselo,
zabava mi je delo.

Obiščem sad, obiščem cvet,
naberem za otroke med.

Povsod okrog letim,
iz gaja v vrt brenčim,

43310

Državna
libejska knjižarna
v Ljubljani

se urnem spet v domači panj,
da med sladek ponesem vanj.

Ko sonce več ne sveti,
zaprejo čaše cveti,
razgrne mrak kopreno,
grem v posteljco voščeno.

Utihne polni, živi panj,
čebelice objame sanj.

